

Meddelande från hans helighet påve Franciskus för fastan 2021

” Vi går nu upp till Jerusalem.” (Mt 20:18)

Fastan: en tid för att förnya tro, hopp och kärlek

Kära bröder och systrar,

Jesus avslöjade för sina lärjungar den djupaste innebörden av sitt uppdrag när han berättade för dem om sitt lidande, död och uppståndelse, för att uppfylla Faderns vilja. Han kallade sedan lärjungarna att delta i detta uppdrag för världens frälsning. Låt oss komma ihåg den som "ödmjukade sig själv och blev lydig intill döden, döden på ett kors" (Fil 2: 8). Låt oss under denna tid av omvändelse förnya vår tro, nära oss med hoppets "levande vatten" och med öppna hjärtan ta emot Guds kärlek, som gör oss till bröder och systrar i Kristus. Under påskvakan kommer vi att förnya våra doplöften och återfödas som nya män och kvinnor genom den Helige Andes verk. Denna fasteresa, liksom hela pilgrimsfärden i det kristna livet, belyses redan nu av uppståndelsens ljus, som inspirerar tankar, attityder och beslut från Kristi följare. Fasta, bön och allmosor, som Jesus predikade (jfr Mt 6: 1-18), möjliggör och uttrycker vår omvändelse. Vägen till fattigdom och självförnekelse (fasta), omtanke och kärleksfull omsorg för de fattiga (allmosor) och uppriktiga samtal med Fadern (bön) gör det möjligt för oss att leva våra liv i uppriktig tro, levande hopp och sann kärlek.

1. Tron uppmanar oss att acceptera sanningen och vittna om den inför Gud och alla våra bröder och systrar.

Att acceptera och leva sanningen som uppenbarats i Kristus under denna fastetid betyder först och främst att vi öppnar våra hjärtan för Guds ord, som kyrkan förmedlar från generation till generation. Denna sanning är inte ett abstrakt begrepp, som är reserverat för ett fåtal utvalda kloka. Det är ett budskap som vi

alla kan ta emot och förstå, tack vare visdomen i det hjärta som är öppet för Gud, som älskar oss redan innan vi är medvetna om det. Kristus själv är denna sanning. Genom att ta på sig vår mänsklighet fullt ut har han gjort sig själv till den ”väg” - krävande men ändå öppen för alla - som leder till livets fullbordan.

Fastan, en form av självförnekelse, hjälper dem som tar sig an detta i sitt hjärta att återupptäcka Guds gåva. Skapade till hans avbild finner vi vår uppfyllelse i Honom. Genom att omfamna upplevelsen av fattigdom kan vi samla en skatt av mottagen och vidareförmedlad kärlek. På detta sätt hjälper fastan oss att älska Gud och vår nästa, eftersom kärleken, som den helige Thomas av Aquino lär ut, är en rörelse utåt som fokuserar vår uppmärksamhet på andra, och betraktar dem som en med oss själva (jfr Fratelli Tutti, 93).

Fastan är en tid för tron, en tid att välkomna Gud i våra liv och låta Honom ”göra sin boning” mitt ibland oss (jfr Joh 14:23). Fastan innebär att vi befrias från allt som tynger oss - konsumtion eller informationsöverflöd, oavsett om det är sant eller falskt – och istället öppna dörren till våra hjärtan för den som kommer till oss där, fattig i allt, men ändå ”fylld av nåd och sanning” (Joh 1:14): Guds Son, vår Frälsare.

2. Hoppet som ”levande vatten” som gör det möjligt för oss att fortsätta vår resa. Den samariska kvinnan vid brunnen, som Jesus bad om vatten, förstod inte vad han menade när han sade att han kunde erbjuda henne ”levande vatten” (Joh 4:10). Naturligtvis trodde hon att han hänvisade till materiellt vatten, men Jesus talade om den helige Ande som han kommer att ge i överflöd genom påskmysteriet, och som skänker ett hopp som inte gör oss besvikna. Jesus hade redan talat om detta hopp när han berättade om sin lidande och död, när han sade att han skulle ”uppstå på den tredje dagen” (Mt 20:19). Jesus talade om framtiden, som öppnades genom Faderns barmhärtighet. Att hoppas med

honom, och på grund av honom, betyder att tro att historien inte slutar med våra misstag, vårt våld och vår orättvisa eller den synd som korsfäster kärleken. Det betyder att vi kan ta emot Faderns förlåtelse med ett öppet hjärta.

I dessa svåra tider, när mycket verkar så skört och osäkert, kan det verka utmanande att tala om hopp. Ändå är fastan just hoppets årstid, då vi vänder tillbaka till Gud som tålmodigt fortsätter att ta hand om sin skapelse som vi ofta har vanvårdat (jfr Laudato Si, 32-33; 43-44). Paulus uppmanar oss att sätta vårt hopp till försoning: "Låt försona er med Gud" (2 Kor 5:20). Genom att ta emot förlåtelsen i sakramentet, som ligger i hjärtat av vår omvandlingsprocess, kan vi i vår tur sprida förlåtelse till andra. Efter att ha fått förlåtelse själva kan vi erbjuda det genom en uppmärksam dialog med andra människor, och genom att trösta dem som upplever sorg och smärta. Guds förlåtelse, som också erbjuds genom våra ord och handlingar, gör det möjligt för oss att uppleva en påsk i syskonskap med varandra.

I fastan bör vi i allt högre grad försöka "att tala ord av tröst, styrka, stöd och uppmuntran, och inte ord som förnedrar, bedrövar, väcker ilska eller visar hån" (Fratelli Tutti, 223). För att ge hopp till andra räcker det ibland bara att vara vänlig, att vara "villig att lägga allt annat åt sidan för att visa intresse, att le, och att uppmuntra, och att lyssna mitt i det allmänna ointresset" (ibid., 224). Genom reflektion och tyst bön ges hopp som inspiration och inre ljus, vilket belyser de utmaningar och val vi står inför i vårt uppdrag. Därav behovet av att be (jfr Mt 6: 6) och att i hemlighet möta Fadern i öm kärlek.

Att uppleva fastan i hopp innebär att växa i insikten att vi är vittnen till nya tider i Jesus Kristus, där Gud "gör allt nytt" (jfr Upp 21: 1-6). Det innebär att vi bör ta emot Kristi hopp; Kristus som gav sitt liv på korset och upptogs av Gud på den

tredje dagen, och alltid vara ”beredda att svara var och en som kräver besked om ert hopp..” (1 Pet 3:15).

3. Kärlek, som följer Kristi fotspår, i omtanke och medkänsla för alla, är det högsta uttrycket för vår tro och vårt hopp.

Kärlek gläder sig över att se andra växa. Därför plågas kärleken när andra är plågade, ensamma, sjuka, hemlösa, föraktade eller i nöd. Kärlek är ett hjärtsprång, som för oss ut ur oss själva och skapar relationer och gemenskap. ”Social kärlek gör det möjligt att gå vidare mot en mer kärleksfull civilisation, som vi alla kan känna oss kallade till. Med sin dragning åt universalitet kan kärleken bygga en ny värld. Det är inte bara en känsla, utan det är det bästa sättet att upptäcka hur vi utvecklas” (Fratelli Tutti, 183).

Kärlek är en gåva som ger mening till våra liv. Det gör att vi kan se de behövande som medlemmar i vår egen familj, som vänner, bröder eller systrar.

Det lilla, som man delar i kärlek, tar aldrig slut, utan blir till en källa till liv och lycka. Så var fallet med änkan från Sarfat, som erbjöd bröd till profeten Elia (jfr 1 Kung 17: 7-16); så var också fallet med bröden som välsignades, bröts och gavs av Jesus till lärjungarna för att dela ut till folkmassan (jfr Mk 6: 30-44). Så är också fallet med våra allmosor och gåvor, små eller stora, när de erbjuds med glädje.

Att uppleva fastan med kärlek innebär att ta hand om dem som lider eller känner sig övergivna och rädda på grund av Covid-19 pandemin. Under dessa dagar av djup osäkerhet om framtiden, låt oss komma ihåg Herrens ord till sin tjänare, ”Frukta inte, för jag har frälst dig” (Jes 43: 1). Må vi i vår kärlek säga lugnande och tröstande ord och hjälpa andra att inse att Gud älskar dem som sina söner och döttrar.

"Endast en blick som omvandlas av kärlek kan göra det möjligt att erkänna andras värdighet och, som en konsekvens, att de fattiga erkänns i sin värdighet,

respekteras i sin identitet och kultur och därmed verkligen integreras i samhället" (Fratelli Tutti 187).

Kära bröder och systrar, varje ögonblick i våra liv är en tid för tro, hopp och kärlek. Uppmaningen att uppleva fastan som en resa i omvändelse, bön och generositet hjälper oss - som samhällen och som individer - att återuppliva tron som kommer från den levande Kristus, hoppet inspirerat av Andens kraft, och kärleken som strömmar från Faderns barmhärtiga hjärta. Må Maria, Frälsarens mor, alltid trogen vid korsets fot och i kyrkans hjärta, leda oss med sin kärleksfulla närvaro. Må den uppståndne Herrens välsignelse leda oss alla på vår vandring mot påskens ljus.

Rom, 11 november 2020,

S:t Martin av Tours Minnesdag

PÅVE FRANCISKUS